

ת"ד 6857/05/21 - סוהיר מסרי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 6857-05-21 מדינת ישראל נ' מסרי
תיק חיצוני: 303707/2021

מספר בקשה: 2

סוהיר מסרי ע"י ב"כ עו"ד יחיה פואאד

מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד
אולגה שץ-אברבך

בפני
מבקשת
נגד
משיבה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 17.01.2022.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון, הכוללת את תאריך הדיון בו נשפטה המבקשת בהיעדרה, נמסרה למבקשת ביום 06.06.21 והיא סירבה לקבלה; ועל פי סעיף 237(ג) לחוק סדר הדין הפלילי, ותקנה 54 לתקנות סדר הדין הפלילי, הרי שבוצעה המצאה כדין למבקשת; ועל המבקשת לבטל פסק דין בהיעדר התייצבות, עליה לפרט בבקשתה את מכלול טענותיה ולתמוך אותן באסמכתאות, ולא להסתפק בכפירה כללית בלבד שלפיה לא קיבלה ולא זכור לה שקיבלה זימון לדיון. וראו רע"פ 1581/20 מהנדס אבו חמיד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 08.03.2020); ורע"פ 5356/20 יאסר טחאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.08.2020); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 10826-01-21 דאר אל חאג' פתחאלה נ' מדינת ישראל, 14.1.21. ובענייננו, המבקשת לא צירפה לבקשה אסמכתאות כלשהן לכפירתה בזימון, ואף לא נעשה בירור מצד המבקשת בסניף הדואר אשר באמצעותו בוצע אישור המסירה, כדי להפריך את המצוין באישור המסירה על ידי עובד הדואר.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי הייתה הצדקה להיעדרותה של המבקשת מן הדיון שהתקיים בהיעדרה.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקשת לא הציגה טעמים של ממש לביסוס הטענה, כי יש לה טענות הגנה חזקות טובות, ולא הצביעה על הכשלים הנטענים ועל שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בהקשר זה יצוין, כי אין בטענה שהמבקשת לא נהגה במהירות אשר אינה מותרת (סעיף 3 לבקשה) רלבנטיות לאישום בענייננו, שעניינו אי ציות לתמרור עצור.

גם העונש שהושת על המבקשת הינו סביר, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין; ומשהוטל על המבקשת עונש הפסילה המינימאלי הקבוע לעבירה בה הורשעה, אין גם לקבל טענה לקיומו של עיוות דין מבחינה זו (ראו רע"פ 222/13 **עודה מחמוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.01.2013)).

המבקשת קיבלה את יומה בבית המשפט והיא לא ניצלה אותו מטעמים התלויים בה.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשפ"ב, 24 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.